

NÚRIA COMAS FORNAGUERA, ACTUAL PRESIDENTA DEL CAOC

Des de fa uns mesos, la Núria Comas és la nova presidenta de la nostra associació. Amb ella també s'ha produït una renovació dels membres de la Junta. Parlem amb ella per a valorar les iniciatives i els projectes que es desenvoluparan sota el seu mandat.

Redacció.- Com conegueres Occitània? I el CAOC?

Doncs, fa ja uns quants anys! No recordo quan es va fer sòcia la meua mare, crec que el 1980 i no sé ben bé com hi va entrar en contacte. Havíem ja anat al Nord de Catalunya arran del treball temporer del meu germà en la fruita i la vinya i visitat a Occitània els castells "càtars". Suposo que devia ser a partir d'aquí. Ella estava sempre al dia amb aquestes coses: ja érem de l'Òmnium, de l'Assemblea de Catalunya, de la UEC, del CEC, havia anat a la Universitat Catalana d'Estiu, participat en la Marxa de la Llibertat i una cosa porta a l'altra. De fet, la sòcia era ella però jo l'acompanyava per tot arreu: quan no vam poder fer les sortides amb autocar, doncs amb el cotxe particular! Anàvem al CAOC i a l'IPECC. I de seguida ens vam apreciar molt amb l'Enric Garriga Trullols: érem la mare i la filla de Badalona.

R.- En aquest any 2020 s'han encetat noves iniciatives que se sumen a les activitats habituals del CAOC.

Sí, cal anar buscar sempre al·licients nous que facin que una entitat estigui viva i s'adeqüi als temps! Amb l'excusa de l'any Bodon, aquest any hem convocat el Primer concurs literari en occità: Concurs de Relats breus «Enric Garriga Trullols». Estem molt contents de la resposta que ha tingut; han arribat relats de Catalunya i d'Occitània i el jurat ja està deliberant per donar el veredicta passat Setmana Santa.

També tenim previst donar a conèixer més la persona i l'obra de l'escriptor occità Joan Bodon, ara que es celebra el centenari del seu naixement, a partir de xerrades i una taula rodona entre diferents especialistes de la seva obra; ja veurem però els terminis en què ho puguem fer: la situació de confinament no ens ha ajudat gaire però ho tirem endavant.

Tenim el projecte d'iniciar un grup coral que pugui preservar les cançons tradicionals catalanes i occitanes i portar-les arreu on es facin actes sigui a Catalunya o a Occitània; tenir més presència d'una manera lúdica. A Occitània són molt amants de la música i el cant tradicional i a qualsevol reunió comparteixen cants; aquí s'ha perdut una mica: o cantes en una coral o no es canta! Estem pendants d'un local adient i ens hem emparaulat amb un director.

Altres projectes: Oferir un Club de lectura mensual en occità. I oferir el local com a lloc de consulta de revistes occitanes que ens arriben: poder compartir la lectura i intercanviar opinions sobre els articles és una bona manera d'aprendre i practicar l'idioma.

Això, a part de les activitats que fem cada any i que continuem: tallers de danses, presentacions de llibres, conferències sobre temes d'actualitat, visites a Barcelona en occità...

R.- Una de les columnes de l'activitat del CAOC és l'ensenyament de la llengua occitana. Per quins motius recomanaries a les persones que aprenguessin occità?

En primer lloc, sempre és bo i enriquidor aprendre una llengua i com més en saps més et pots comunicar amb el món exterior. I no és només aprendre idiomes deslligats d'altres coses: aprens cultura, aprens història, aprens a entendre una manera diferent de viure i de pensar... I més quan aquesta llengua és cosina-germana amb la teva, el català. Tanta història comuna, una cultura compartida, una literatura, uns mateixos desitjos de ser, en definitiva dues nacions que han caminat juntes.

R.- No totes les associacions poden presumir de la trajectòria del CAOC, amb més de quaranta anys d'història. S'han viscut moments complicats, però també molt bons, i sempre amb la idea de continuar endavant sense defallir. Si poguessis fer una ullada al futur, quin creus que hauria de ser el paper del CAOC?

M'agradaria que fos un referent de la cultura occitana a Catalunya. Que es pogués mantenir un estret lligam amb l'occità i la seva gent, amb l'aranès i la seva gent. Que hi hagués més intercanvis tot i que és difícil. Les condicions de les dues nacions no són les mateixes, hi ha un desequilibri evident en les possibilitats de canvi; tenim dos Estats que pesen molt i cadascuna d'aquestes nacions encara està lluitant per la seva supervivència a l'Estat del qual depenen. Tot i que hi ha molt camí a recórrer, n'hi ha molt de fet per la voluntat d'una gent que va creure que això era possible i crec que ho hem de fer per ells i pel nostre futur.

R.- Les relacions entre Catalunya i Occitània també són un eix bàsic del CAOC, com a cercle d'agermanament que som. Com creus que haurien de ser aquestes? Quines accions emprèn el CAOC per a intensificar les relacions entre ambdues nacions?

De fa temps que es fan activitats en aquest sentit. S'ha participat als Focs de Sant Joan a Montsegur i es vol tornar a recuperar; venen especialistes occitans que col·laboren als nostres cursos d'occità donant xerrades; participem activament a l'Escola d'Estiu de Vilanova d'Òlt i a la Universitat d'Estiu de Nîmes en diverses ocasions; hem participat en actes d'homenatge a personalitats occitanes com Frederic Mistral, Robèrt Lafont o ara Joan Bodon. Hem fet viatges per conèixer i donar a conèixer el territori. I organitzem la Pujada al Port de Salau on ens trobem amb els occitans en una diada de germanor el primer cap de setmana d'agost.

Crec que hem d'anar intensificant aquests actes i tot allò que ens pugui acostar. Hem de pensar també en la part italiana d'Occitània i en la Vall d'Aran, el tros occità de Catalunya que conserva una llengua i una història pròpies. El coneixement de l'altre és un punt bàsic per a la comprensió i la relació.

R.- També les relacions amb els poders públics són essencials per als objectius del CAOC. Com són les relacions actuals amb la Generalitat de Catalunya?

Doncs jo diria que són bones i cordials. Tenim sobretot relació amb el Departament de Cultura, concretament amb la Direcció General de Política Lingüística que ens dona suport en l'organització d'activitats de promoció de la llengua occitana, com ara els cursos de llengua i cultura occitanes que fem des de l'entitat. També, amb la Direcció General de Cultura Popular i Tradicional. Els agraïm a tots ells el seu suport.

R.- Ja fa catorze anys que la llengua occitana fou declarada oficial a Catalunya, però encara resta molta feina per fer realitat aquesta oficialitat. Quines mesures creus que s'haurien de prendre al respecte per a la difusió a Catalunya de l'occità?

Mira, jo vinc del camp de l'educació i l'ensenyament. Els meus primers anys laborals van ser fent de mestra de català quan es va començar la immersió a Santa Coloma de Gramenet, encara que després m'he dedicat a l'Educació Especial. Penso que, a part de potenciar l'ensenyament de l'aranès a la Val d'Aran, cosa que és perfectament lògica!, no estaria de més fer-ho també a la resta del territori català. No podem caure en els errors que han fet altres comunitats lingüístiques! Per què no una assignatura, ni que sigui optativa, d'aranès a l'escola i, sobretot a la secundària? Per què no una revista o un diari que arribés a mans dels catalans? Sí, ja sé, hi ha un noticiari a TV3 i a Catalunya Ràdio que es fan en aranès. També un espai a Betevé. I una televisió en aranès per a tot Catalunya?

I en un altre ordre de coses, no sé fins a quin punt la gent que va a esquiar a Beret sap que s'hi parla una altra llengua.

És clar que es necessiten molts recursos. Però entre tots ho podem fer.

R.- El teu lloc preferit per a visitar d'Occitània (o diversos llocs).

Tota l'Arieja i el Parc Regional de les Causses, Caors i Rocamador, el de l'Aubrac i el de les Cevenes; perdre's pels petits poblets. És clar que sóc amant de la muntanya, jo!

R.- Amb la presidència de la Núria Comas, el CAOC gaudeix de continuïtat en la seva trajectòria i innovació amb la posada en funcionament de tot un ventall de noves activitats.

Moltes gràcies i us esperem al CAOC per a qualsevol activitat.

Mercés. Sabètz ja que al CAOC seretz plan aculhits. Vos i esperam. A lèu.

E fòrça salut per totes aqueles jorns! Adieu!